

ΨΙΧΙΑ

Απόδειξε της περί γητινής καταπτώσεως τού φρονήματος είναι καὶ τὸ ἔδης τὴ μάλιστα χαρκατηρίστικὸν γεγονός ὅτι τὸ ἐν τοῖς Χαυτεινοῖς ιστορικὸν καρενεῖν τὸν Εὖ φρονούντων ἔχει δύνειν νὰ κλεισθῇ ἐξ αἰτίας ἐλλειψεως πελατῶν. Υποθέτουμεν δημος ὅτι ἀν ἐπήργετο μικρὰ παρκαλλιγή εἰς τὴν ἐπιγραφὴν του καὶ ἐπωνυμίας τοῦ Καρενείον τῶν Σουφρόνων, θὲ εὐεισκοντο πολλοὶ πελάται ἐντὸς τῆς κοινωνίας μας.

* *

Μεταξὺ τῶν σλλων περιέργων ἀποτελεσμάτων τοῦ σεισμοῦ είναι καὶ τὸ ὅτι ἐξωμοίωσε τοὺς πλειστους τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος μὲν Ἐβραίους, ἀσχολουμένους εἰς τὴν Συγκονιγίκην.

* *

Δέχεται ὅτι μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀξιολόγων δωρεῶν τῶν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν γενομένων είναι καὶ ἡ τοῦ δραχματικοῦ ποιητοῦ κ. Ἀντωνίου, προσφέροντος πρὸς χρῆσιν τῶν παθόντων πάτες τὰς οκηγὰς τῶν δραχμάτων του. Τοιαῦται πράξεις είναι ἀληθῶς ἡνώτερη: παντούς ἐπαίγουσα... τοῦ Βουτζινκίου διχγωνισμοῦ.

* *

Ως μεταξὺ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς Ἀθηναῖς βωμῶν ὑπῆρχε καὶ εἰς, δν εἰδεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἐπιγραφόμενος «ἄγνωστῷ Θεῷ» οὗτῳ καὶ εἰς τοὺς καταλόγους τῶν συνεισφρούντων ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν ὄνομάτων τῶν δημοτικῶν συμβούλων Ἀθηναίων καὶ μία συνεισφράξεις ἐξ 25 δρ. ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀγνωστος σύμβουλος». Τῷρος ἀρχέζεμεν νὰ ἔνοδομεν δικτὶ τὰ πράγματα τοῦ δῆμου μας Βαΐνουσι τόσον καλῶς ἀφοῦ εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ παρεισιδύουσι καὶ σύμβουλοι ἀγνωστοι!

* *

Ο λαός ὀνόμασε Δηλιγιάννιδες τὰ χάρτινα κερμάτια τῶν δύο καὶ τῆς μιᾶς δραχμῆς, δπως εἶχεν ἐνομάσει Τρικουπάκια τὰ μικρὰ κασσιτέρινα ἀνθρακιδούχεια, τὰ τεμέντα ἐν χρήσει εἰς τὰ καφενεῖα, ὅπε ἐφηρμόσθη τὸ μονοπάλιον τῶν πυρείων.

— Καὶ δικτὶ τὰ ὀνόματαν Δηλιγιάννιδες; ήρώτα τις ἀποστόλον.

— Διότι είναι μικρά, ἀξιαῖς, ἀπέντησεν ἔτερος.

* *

Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσαι συγκριτικὸν πίνακα τῆς καταναλώσεως τοῦ ἀλατοῦ, ἐκπλήττονται διότι κατὰ τοὺς ἀντιστούχους μῆνας τοῦ περιουσιοῦ ἔτους ἡ καταναλωσις φαίνεται ὅτι ἡτο κατὰ τὸ ἡμετοῦ ὀλιγωτέρα. Λησμονοῦν ἀρραις αἱ ἀγκαλίαι πυνάδελφοι, ὅτι πέρισσε κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως μέχει τῆς διαιτης, ἢν συνιστα αῦτη εἰς τὸν λαόν, ἢταν ὅλα ἀράτα;

* *

Τὸ ἐν τῇ Ἔστιᾳ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀρέκμενον νὰ δημοσιεύηται πρωτότυπον διήγημα τοῦ κ. Δ. Βικέλλα υπὸ τὸν τίτλον ἡ ἀσχημη ἀδελφή, προσανηγγέληη υπὸ τὸν τίτλον δ. Πλατέας. «Ἐνεκα τούτου εἰκάσκων καὶ ἀρχαῖς, ἀσοῦ μᾶλιστα ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἀνήγεται ἐν Σύρῳ, ὅτι ὁ φίλος συγγραφεὺς ἀποβλέπων εἰς τὴν σπάνιαν τὸν ἐν Ἑλλάδι δημοσιευμένων πρωτοτύπων ἔργων, ἐπιτηδεῖς ἐξέλεξεν αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἔχων ὑπ' ὅψις τὸ συριακὸν ἀραία, ἀραία καὶ πλατέα, νὰ φαινόμασθε καμμιτά τριαγαταρία!»

* *

Μᾶς διηγήθησαν τὴν ἔξις ἀστείαν σκοτεινὴν συμβολὴν ἐσχάτως εἰς τινα πόλιν, ὅπου ὑπέρχουσι περιώνυμα θειούχα λουτρά, εἰς ἡ πλειστοὶ κατ' ἔτος συρρέουσιν

Δύος κυρίων μεταβολαὶ: εἰς τὰ λουτρά, εἰσῆλθον ὅλως ἀνυπεπτωτις, εἰς τὸν κοινὸν τῶν γυναικῶν λουτῆρον, ἀλλ' ὅτε ἐνηγέρθησαν μετὰ τὴν κατάδυσιν, ὡς τοῦ θαύματος! εἶχε τὸ πρόσωπόν των χροιάν ἀμαυράν ως τὴν τὸν Λίθινηπίδαν. «Π μεταβολὴ ἀυτὴ παρήγαγεν, ἐννοεῖται, πολλὴν ἡλαρτητα εἰς τὰς ἄλλας λουτρέματας, διό εἰς ἀκρον ὥργασθησαν καὶ παθοῦσαι, μὴ γινώσκουσι τὸ συνέδαινεν. Ότε δημος μετέβησαν εἰς τὴν κατοικίαν των καὶ κατωπτρίσθησαν καὶ εἰδεν τὴν μεταβολὴν καὶ ἐμάντευσαν τὴν ἀφορμήν της, ἀνεγώησαν κατεσπευσμένως ἐκ τῆς πόλεως.

Αἱ ἐν λόγῳ κυρίαι εἶχον τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ καλλαπίζωνται διὸς φιμμυθίου ἐκ μεταλλικῆς εὐσίας, ὅτις ὅμας τῇ ἐπαφῇ τοῦ θειούχου ὅπατος ἔχει τὴν ἴδιατηταν ἀποκτῆσαι χρῆσιν μέλκων. Ἐντεῦθεν ἡ παραδοξος μεταβολὴ.

ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Διαβαίνει τὸ φθειρόπωρο καὶ φθάνει ὁ χειμῶνας...

Καθείς γὰρ πόλεμο μιλεῖ καὶ τέσσας μέσα στὴ βουλὴ θὰ ἔχωμεν ἀγῶνας.

Ἀρχίζουν τὰ μαλλάματα τῆς "Ωρᾶς καὶ Πρωτας, μαλλάματα πολιτικὰ καὶ ὀλίγοτε θρησκείας καὶ τέσσης ἀηδίας.

Ἄλλ' ὅμως καὶ ἡ ἐφημερίς Καμπούροργλου τοῦ Γιάννη ἐπῆρε καὶ αἴτιο φωτιὰ καὶ μᾶς ἐθέωσε τανταὶ ὑπὲρ τοῦ Αληγγάρρη.

Μὰ καὶ ἡ Χρόνος δ γραστὸς τὸ πολεμάρχον Διέρη, ποδὸς τοῦ κοπῆκαν τὰ φτερά, μὲ κατὰ ἀρθρα φοβερά μᾶς μπαίνει στὸν ρούθοντο.

Καὶ ησυχία μὲ πάτα πτερέ, Ρωμηέ, δὲτ ἔχεις... τῆς φραις μὲ ἀρθρα τῆς περγᾶς, ποδὸς τὰ διαβάζεις καὶ ἔρρας, ὅποτε τάκοντες καὶ τρέχεις.

Διαβαίνει τὸ φθειρόπωρο καὶ φθάνει ὁ χειμῶνας... Κοκόρος ἔξπτηης παλλαὶ, καὶ τέσσας μέσα στὴ βουλὴ θὰ ἔχωμεν ἀγῶνας.

